

UCHWAŁA NR XXIX/208/14
RADY GMINY ŻOŁYŃIA
z dnia 30 stycznia 2014 r.

**zmieniająca uchwałę w sprawie zatwierdzenia Planu Odnowy Miejscowości Smolarzyny
na lata 2013 - 2020.**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym
(Dz. U. z 2013 r. poz. 594, z późn. zm.)

Rada Gminy Żołyńia
uchwala, co następuje:

§ 1.

Załącznik do Uchwały Nr XXVI/182/13 Rady Gminy Żołyńia z dnia 31 października 2013 r.
w sprawie zatwierdzenia Planu Odnowy Miejscowości Smolarzyny na lata 2013 - 2020
otrzymuje nowe brzmienie, jak w załączniku do niniejszej uchwały.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY RADY
Stanisława Czech

GMINA ŻOŁYNIA

**PLAN ODNOWY
MIEJSCOWOŚCI
SMOLARZYNY NA LATA
2013-2020**

Spis treści:

1. Charakterystyka Smolarzyn.....	4
2. Inwentaryzacja zasobów służących odnowie miejscowości.....	6
3. Ocena mocnych i słabych stron Smolarzyn	22
4. Opis planowanych zadań inwestycyjnych i przedsięwzięć aktywizujących społeczność lokalną w okresie 7 lat od dnia przyjęcia planu odnowy miejscowości Smolarzyny z podaniem szacunkowych kosztów ich realizacji.....	27
5. System wdrażania i monitorowania	28

Niniejszy Plan Odnowy Miejscowości jest dokumentem przedstawiającym sytuację społeczno-gospodarczą miejscowości Smolarzyny ze wskazaniem najważniejszych zadań do realizacji w celu zapewnienia rozwoju miejscowości i poprawy jakości życia jej mieszkańców.

1. Charakterystyka Smolarzyn

Według podziału administracyjnego z 1 stycznia 1999 roku, gmina Żołynia należy do województwa podkarpackiego, powiat Łańcut. W skład gminy wchodzi trzy wsie tj. Żołynia, Brzóza Stadnicka i Smolarzyny, tworzące cztery sołectwa: Żołynię, Kopanie, Brzózę Stadnicką i Smolarzyny. Gmina Żołynia zajmuje obszar o powierzchni 5680 ha, a zamieszkuje ją 6788 osób, co daje średnią gęstość zaludnienia około 120 os./km² (stan na 15.02.2012 rok).

Gmina Żołynia położona jest w środkowej części województwa podkarpackiego, przy drodze krajowej Łańcut – Leżajsk, w odległości około 30 km od Rzeszowa (stolicy województwa), 13 km od Łańcuta (siedziby powiatu) i 16 km od Leżajska. Od południa graniczy z gminą Białobrzegi, od wschodu z gminą Grodzisko Dolne, od północno-wschodu z gminą Leżajsk, od północno-zachodu i zachodu z gminą Rakszawa. Niewielkim odcinkiem swej południowo-zachodniej granicy sąsiaduje także z gminą Czarna.

Pod względem fizyczno-geograficznym gmina Żołynia zlokalizowana jest w południowo-wschodniej części Płaskowyżu Kolbuszowskiego i północnej części Rynny Podkarpackiej. Za granicę tych jednostek można przyjąć poziomice 200 m n.p.m., oddzielającą Smolarzyny i południową część Żołyni od wyżej położonych obszarów gminy. Płaskowyż stanowi łagodnie pofalowaną wysoczyznę. Jej obszar wznosi się na wysokość od 200 – 250 m n.p.m. Jest to teren o lekko pagórkowatej, mało urozmaiconej powierzchni. Tworzą ją płaskie, rozległe garby o wysokości od 215 do 240 m n.p.m., z kulminacją 250 m n.p.m. w miejscowości Kopanie. Terytorium gminy jest odwadniane głównie wzdłuż południkowo biegnącej doliny rzeki Żołynianki, zwanej również Płytnicą, to na odcinku od połączenia z Jagielnią, aż do ujścia rzeki. Dolina ta w Żołyni Dolnej łączy się z doliną Jagielni i uchodzi do Wisłoka w rejonie Białobrzegów. Południowy fragment gminy Żołynia położony w obrębie Rynny Podkarpackiej, to płaskie, równoleżnikowe obniżenie o szerokości 5-6 km, ograniczone od południa wyraźnym progiem, natomiast w kierunku północnym przechodzące łagodnym stoki w Płaskowyż Kolbuszowski. Formę tę wykorzystał Wisłok, którego dwa zakola wkraczają w obszar gminy.

Smolarzyny to miejscowość położona w południowej części gminy Żołynia w Rynnie Podkarpackiej. Usytuowana jest na południe od Żołyni i oddalona o kilka kilometrów na wschód od drogi w kierunku Leżajska. Współrzędne geograficzne centrum wsi to 50.12' szerokości geograficznej północnej i 22.27' długości geograficznej wschodniej. Na jej terenie znajduje się najniższy punkt gminy dolina rzeki Wisłok od 180 do 200 m n.p.m.

Miejscowość powstała w II połowie XVI wieku. Pierwszy raz nazwa Smolarzyny (Smolnicka) wzmiankowana jest w dokumentach z 1578 roku. Była to wtedy osada leśna o charakterze służebnym. Nieprzerwanie wchodziła w skład dóbr łańcuckich. Właścicielami wsi byli więc: Pileccy, następnie Stadniccy, potem Lubomirscy, a w końcu Potoccy. Mieszkańcy Smolarzyn specjalizowali się w wytwarzaniu smoły, wykorzystywanej szeroko jako źródło światła i materiał uszczelniający. Źródła historyczne podają, że w 1867 roku wieś zamieszkiwały 274 osoby.

Najciekawsze obiekty tej miejscowości to: Kościół Parafialny pw. św. Stanisława Kostki, gajówka, kapliczka M.B. Różańcowej oraz inne zabytkowe kapliczki i krzyże.

Zgodnie ze stanem danych na luty 2012 roku Smolarzyny zamieszkuje 528 osób.

Położenie Smolarzyn (*maps.google.pl*)

2. Inwentaryzacja zasobów służących odnowie miejscowości

Środowisko przyrodnicze

Bezspornie środowisko przyrodnicze ma ogromny wpływ na rozwój lokalny. W oparciu o analizę walorów i zasobów przyrodniczych oraz stanu środowiska należy prowadzić działania mające na celu racjonalne wykorzystanie istniejących uwarunkowań. Racjonalizm powinien wiązać się również z ochroną obszarów tworzących system przyrodniczy, co przyczyni się do poprawy stanu środowiska życia mieszkańców. Tylko takie podejście zagwarantować może zrównoważony rozwój Smolarzyn.

Poniżej zamieszczono analizę najważniejszych czynników środowiskowych, mających wpływ na rozwój i zagospodarowanie tej miejscowości.

Warunki glebowe

Rejon miejscowości zróżnicowany jest pod względem glebowym, jak i pod względem rolniczej ich przydatności. Zróżnicowanie ich typów w obrębie gminy wiąże się bezpośrednio z lokalną zmiennością pokryw czwartorzędowych. Na terenie Smolarzyn dominują mady, ale również na pograniczu miejscowości występują gleby bielicowe.

Na podłożu piaszczysto-żwirowym wykształciły się skrajnie ubogie i bardzo kwaśne gleby bielicowe, obecnie porośnięte przez lasy sosnowe. Tego typu gleby powstały również na piaskach eolicznych i charakteryzują się niską zawartością wapnia, magnezu i potasu. Zaliczane do IV i V klasy bonitacyjnej aktualnie zajęte są przez użytki rolne.

Mady rozwinęły się w wyścielonych gliniastymi, pylastymi oraz piaszczystymi aluwiami dolinach Wisłoka. W większości wykształciły się one na glinach i pyłach. Charakteryzujące je warunki powietrzno-wilgotnościowe można uznać za dobre. Gleby te mają znaczną zawartość próchnicy. Zaliczane są głównie do III klasy bonitacyjnej z nieznacznym udziałem klasy IV.

Biorąc pod uwagę typ, skład mechaniczny oraz stosunki wodne, gleby z terenu Smolarzyn związane z doliną Wisłoka zakwalifikowano do kompleksu pszennego dobrego. Zajmują one obszar 65 ha tj. 2,1% gruntów ornych.

Generalnie gleby na tym terenie należą do średnio urodzajnych. Brak jest gleb I i II klasy bonitacyjnej, jednak dominują gleby III, IV i V klasy. W większości są to gleby bardzo kwaśne (50,4% pow. użytków rolnych) i kwaśne (34,2% pow. użytków rolnych).

Dla podniesienia swojej wartości użytkowej gleby te wymagają wysokich i bardzo wysokich dawek wapna nawozowego zastosowanego w krótkich odstępach czasu (2-3 lat).

Użytki zielone zajmują również gleby o niskiej wartości produkcyjnej, zwykle często nadmiernie uwilgotnione. W takich warunkach porost łąk i pastwisk ma mało urozmaicony skład gatunkowy. Wiążąca się z tym niska wartość odżywcza dla zwierząt gospodarskich ujemnie wpływa na efektywność hodowli.

Gleby te charakteryzuje niska zawartość przyswajalnych składników pokarmowych, tak makro jak i mikroelementów. Tylko 5% użytków rolnych gminy ma wysoką zasobność składników pokarmowych, a przeszło 60% gruntów cechuje niedobór potasu, magnezu, boru i miedzi, składników tak ważnych dla wzrostu roślin. W celu poprawienia produktywności, gleby wymagają wysokiego nawożenia mineralno-organicznego.

Niezwykle ważny dla jakości gleb jest stan ich uwilgotnienia. Właściwe stosunki wodne posiada zaledwie 5% gruntów ornych i tylko 1% użytków zielonych. Na trwałe lub okresowy niedobór wody cierpi około 80% gruntów ornych. Lepiej mają się użytki zielone, których tylko 5% trapi okresowa susza. Niekorzystnym jest ich trwałe uwilgotnienie (74% użytków zielonych), powodujące niepożądany rozrost roślinności szuwarowej. Wykonane na szeroką skalę melioracje zdają się nie spełniać swoich zadań, zapewne przez niewłaściwe użytkowanie. Melioracja często jest błędnie pojmowana, jako osuszanie terenu. Jest to zabieg agrotechniczny mający poprawić ogólnie warunki wodne, przez zmiany poziomu wód gruntowych w zależności od potrzeb.

Uogólniając, gleby znajdujące się na terenie Smolarzyn są wyraźnie zróżnicowane. Mady wyścielające dolinę Wisłoka, a tym samym większą część miejscowości, uznawane za najlepsze znajdujące się na obszarze gminy. Stanowią jednak niewielki południowy jej skrawek. Istniejące również niskiej jakości gleby bielicowe, znacząco ograniczają dobór roślin do upraw i ich plonowanie. Chcąc zwiększyć produktywność należy zwiększyć wapnowanie, nawożenie i odpowiednio regulować stosunki wodne.

Warunki klimatyczne

Analizę elementów klimatu przeprowadzono na podstawie danych meteorologicznych uzyskanych w Instytucie Meteorologii i Gospodarki Wodnej, Oddział w Krakowie dla stacji Rzeszów - Jasionka. Wybór tej stacji podyktowany był możliwością uzyskania dla niej wielu danych oraz jej położeniem w niedalekim sąsiedztwie Smolarzyn.

Klimat tego obszaru kształtują głównie masy powietrza polarno-morskiego, które stanowią około 60% wszystkich mas powietrza w przebiegu rocznym. Powodują one latem ochłodzenie

i opady. Masy powietrza polarno-kontynentalnego występują w 26% w ciągu roku, z przewagą w okresie wczesno-wiosennym. Sporadycznie wiosną i jesienią pojawiają się masy powietrza arktycznego powodując przymrozki.

Średnia roczna temperatura powietrza wynosi 7-8 °C i jest wyższa od przeciętnej dla Polski. W latach 1995-1997 średnia temperatura roczna wynosiła 7,3 °C. Najcieplejszy był rok 1995 ze średnią roczną 8,0 °C, najchłodniejszy był rok 1996 z temperaturą 6,6 °C. Trzeba zaznaczyć, że średnie temperatury roku jak i poszczególnych miesięcy odbiegają nieznacznie od średnich z wielolecia. Miesiącem najcieplejszym jest zwykle lipiec (średnia 18,3 °C), chociaż nie zawsze.

Z zestawienia wynika, że największą zmiennością temperatur charakteryzują się miesiące zimowe, a szczególnie styczeń i luty. Najzimniejszymi miesiącami są styczeń i luty chociaż zdarzają się zimy gdy najniższe średnie temperatury miesiąca występują w grudniu (-4,9 °C w 1995).

Istotna z punktu widzenia gospodarki rolnej jest długość trwania okresu wegetacyjnego, w czasie trwania którego średnie temperatury dobowe nie są mniejsze od 5 °C. Na terenie gminy długość okresu wegetacyjnego wynosi od 210 do 220 dni. W roku 1995 okres ten trwał 165 dni, w 1996 dni 192, a w 1997 dni 174. Równie ważne jest występowanie niższych temperatur, wyrządzających znaczne szkody w uprawach roślin ozimin zwłaszcza przy cienkiej pokrywie śnieżnej lub całkowitym braku. W latach 1995-1997 przypadło średnio 23 dni z silnym mrozem (poniżej 10 °C) na rok.

Roczne sumy opadów w analizowanym okresie wahają się od 595 mm do 683,2 mm. Występowanie opadów w ciągu roku wykazuje dużą zmienność. Najwięcej opadu, bo około 40% przypada na okres trzech miesięcy letnich. Jest to zarazem okres o najwyższych temperaturach powietrza, a co za tym idzie o największym parowaniu. Taki rozkład opadu jest niezbyt korzystny dla bilansu wodnego Smolarzyn.

Zaleganie pokrywy śnieżnej średnio 90 dni w roku przerywane jest okresami odwilży. Pierwszy opad śniegu notuje się niekiedy już na początku października, zwykle jednak dopiero w listopadzie. Ostatnie opady śniegu notowane są zwykle w pierwszych dniach kwietnia.

Na terenie Smolarzyn dni pogodne stanowią średnio 12%, dni pochmurne 53% i chmurne 35%. W poszczególnych porach roku liczba dni pogodnych rośnie od minimum zimowego (3 dni) do maksimum letniego (5-6 dni). Liczba dni pochmurnych systematycznie maleje od zimy (23 dni) do lata (10dni), aby potem szybko wzrosnąć na jesień. Zwraca uwagę

upośledzenie zimy z minimum dni pogodnych i maksimum pochmurnych. Najpogodniejsze są wiosna i lato.

Na obszarze Smolarzyn zaznacza się wyraźna przewaga wiatrów z sektora zachodniego, z którego pochodzi 25% notowanych wiatrów. Częste są także wiatry z kierunku południowo-zachodniego (10,7%) i wiatry o składowej wschodniej (13,3%). Znaczny jest udział ciszy (8,3%).

Jeśli idzie o prędkość wiatru, to rozpiętość wynosi od 0 (cisza) do około 13 m/s. Wiatry silne występują najczęściej zimą, latem zdarzają się sporadycznie. Większość silnych wiatrów pochodzi z kierunków W do NNW.

Klimat charakteryzuje się dużą zmiennością temperatury powietrza z dnia za dzień i z roku na rok. Między ciepłą a chłodną porą roku zarysowuje się wyraźny kontrast. Dość krótkie są wiosna i jesień, natomiast lato jest ciepłe i długie. Smolarzyny leżą w rejonie o ciepłym i wilgotnym klimacie, korzystnie wpływającym na wzrost i rozwój roślin uprawnych. Po zapoznaniu się z warunkami klimatycznymi można stwierdzić iż są one korzystne dla gospodarczej działalności człowieka.

Syntetyczną ocenę przyrodniczych warunków produkcji ujmuje wskaźnik waloryzacji rolniczej przestrzeni produkcyjnej. Obliczony wg IUNG w Puławach, uwzględniający warunki glebowo – klimatyczne wskaźnik dla Smolarzyn wynosi 55,3.

Rzeźba terenu

Na malowniczość obszaru Smolarzyn oprócz lasów wpływa również urozmaicona rzeźba terenu. Miejscowość w całości położona jest w obrębie doliny rzeki Wisłoka od 180 do 200 m n.p.m., która stanowi najniższy punkt gminy. Poziomica 200 m wyznacza granicę między płaskowyżem, a doliną w której napotkać można liczne starorzecza. Płaskowyż jest to pofałdowana wysoczyzna wyniesiona od 200 do 250 m n.p.m. Tworzą ją płaskie, rozległe garby. Osobliwością rzeźby są zagłębienia bezodpływowe, różnej wielkości, zwykle owalne, gromadzące wody opadowe i roztopowe. Krajobraz wzbogacają piaszczyste pagórki i wydmy utrwalone przez las sosnowy.

Zasoby wodne

Wody płynące przez teren Smolarzyn należą do zlewni Wisłoka, czyli bezpośrednio wpadają do tej rzeki. Na terenie miejscowości funkcjonuje kilka stawów. Wykorzystywane są głównie do hodowli ryb, spełniając jednocześnie funkcje retencji wody dla rolnictwa, zbiorników przeciwpożarowych, a także są obiektami rekreacyjnymi miejscowej ludności.

Wody podziemne

Głównym poziomem wodonośnym, z którego korzysta gmina, a więc i Smolarzyny jest poziom czwartorzędowy. Na obszarze miejscowości jest jeden z dwóch obszarów hydrologicznych gminy, który obejmuje dolinę Wisłoka. Wody gruntowe związane są tu z wodami płynących cieków. Zalegają one w utworach piaszczystych, na głębokości od 2 do 4 m pod powierzchnią terenu. Zasoby z czwartorzędu poziomu wodonośnego w pełni zaspokajają aktualne potrzeby ludności, a jej nadwyżki, zwłaszcza że jest to woda wysokiej jakości, stanowią doskonałą bazę dla rozwoju przemysłu spożywczego.

Lasy

W rozmieszczeniu lasów istnieje duża dysproporcja przestrzenna, ponieważ obszary leśne występują zarówno w północnej, jak i w południowej części wsi. W składzie gatunkowym dominują drzewostany iglaste, głównie sosna, która stanowi około 80% ogólnego drzewostanu. Pod względem wieku dominują drzewostany V klasy tj. 80 i więcej lat (27,1%), dalej III klasy tj. 40-60 lat (22,7%) i II klasy tj. 20-40 lat (20,1%).

W ostatnich latach zaznacza się tendencja zalesiania terenów najmniej przydatnych do produkcji rolnej. Planowane jest zalesienie znacznej części użytków rolnych, dlatego też w ramach miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego konieczne będzie ustalenie nowej granicy rolno-leśnej dla wsi Smolarzyny. Celem tego przedsięwzięcia będzie korekta istniejącej granicy i zwiększenia zasobów leśnych o tereny nieprzydatne do produkcji rolniczej oraz zalesienie ochronne. Większość gruntów, kwalifikujących się do zalesiania, to tereny przylegające do istniejącej granicy rolno-leśnej. Są to: grunty zakrzewione V lub VI klasy bonitacyjnej, wieloletnie odłogi, lotne piaski klasy VI, podlegające silnej erozji wietrznej i nieużytki. Ponadto, do zalesienia przeznaczono użytki rolne podlegające silnej erozji z utrudnionym dojazdem.

Surowce mineralne

Jedynymi surowcami mineralnymi na terenie miejscowości Smolarzyny są piaski, glina i gaz ziemny. Wyrobiska, w których eksploatuje się piaski są niewielkie i wykonywane jedynie przez miejscową ludność. Glina wykorzystywana jest do wyrobu cegieł. Jest to produkcja na niewielką skalę. Złóża gazu ziemnego objęte są granicami obszaru górniczego, który od południa wkracza na terytorium wsi. Pokłady gazu występują w utworach trzeciorzędowych i w ich podłożu. Gaz wydobywany z tych terenów cechuje się wysokimi parametrami jakościowymi.

Zasoby przyrody

Teren wsi nie posiada obszarów o wybitnych walorach przyrodniczych, jednak przebiega tutaj granica geobotaniczna między podprowincją górską, a niżową Europy Środkowej, co sprawia, że obok gatunków nizinnych spotkać można 24 rośliny charakterystyczne dla Karpat, które rosną w lasach.

Wieś cechuje olbrzymie bogactwo flory i fauny. Występują tu liczne, unikalne gatunki roślin i zwierząt. Faunę reprezentują m.in.: sarny, dziki, zające, łasice, gronostaje, borsuki, tchórze, puszczyki, wilgi, zimorodki, jaszczurki, padalce, zaskrońce i żmije. Runo leśne jest wyjątkowo obfite. W czerwcu na słonecznych polanach rosną poziomki i maliny, w lipcu - czarne jagody (borówki). Jesienią można wybrać się na jeżyny, brusznice i przede wszystkim na grzyby. Sezon grzybobrania rozpoczyna się na przełomie lipca i sierpnia, a trwa do pierwszych, silniejszych przymrozków (zwykle około 20 października).

Wszystkie wymienione obiekty wzbogacają listę gatunków i zbiorowisk roślinnych obszaru gminy, są również dogodnym środowisk bytowania dla wielu gatunków zwierząt. Ich walory powinno się chronić, dbając o ich zachowanie dla przyszłych pokoleń oraz eksponować, traktując je jako zaplecze rozwoju coraz bardziej popularnej agroturystyki.

Stan środowiska naturalnego

Zanieczyszczenie powietrza

Lokalnymi źródłami zanieczyszczeń powietrza w miejscowości są przede wszystkim indywidualne paleniska domowe oraz kopalnia gazu ziemnego.

Z uwagi na brak punktów pomiarowych na terenie wsi, można jedynie wnioskować, że poziom zanieczyszczenia powietrza waha się w granicach średnich wartości dla województwa, które według danych WIOŚ wynoszą odpowiednio: SO₂-0,05 mg/m³, pył zawieszony – 0,015÷0,0456 mg/m³, opad pyłu – 75,2÷264,9 g/m² (przekroczenie normy zanotowano na punkcie pomiarowym w Rzeszowie na Placu Ofiar Getta).

Jak się jednak wydaje decydujące znaczenie ma tu napływ zanieczyszczeń z zewnątrz, dlatego też na podkreślenie zasługuje fakt, że w ostatnich latach następuje poprawa higieny powietrza atmosferycznego: obniżeniu uległy stężenie dwutlenku siarki, dwutlenku azotu i pyłu zawieszzonego. We wszystkich obiektach komunalnych (Dom Kultury, szkoła) dokonano wymiany systemów ogrzewania na gaz, co przyniosło efekt ekologiczny w postaci czystego powietrza, a także ekonomiczny.

Zmiany w zakresie zanieczyszczenia powietrza najszybciej można zaobserwować w ekosystemach leśnych, które na wzrost stężeń SO_2 oraz pyłów reagują obniżeniem stanu zdrowotnego i malejącymi przyrostami. Lasy omawianej gminy zaliczono (BULiGLO/Przemysł,1992) do I strefy zagrożeń słabych.

Zanieczyszczenia oraz zagrożenia wód powierzchniowych i podziemnych

Na terenie Smolarzyn decydujący wpływ na ilość i jakość zasobów wodnych ma bytowa działalność człowieka.

Badania wód powierzchniowych prowadzone przez WIOŚ i wykonane na rzece Wisłok, która znajduje się w niedalekiej odległości od omawianej miejscowości wykazały, że prowadziła ona wody pozaklasowe ze względu na ponadnormatywne stężenia azotynów, fosforanów i fosforu ogólnego, wysoką wartość BZT5 i utlenialności oraz duże zanieczyszczenie bakteriologiczne. W związku z tym faktem, w latach 2010-2012 zrealizowano zadanie polegające na wykonaniu kanalizacji sanitarnej w Smolarzynach. Zakres inwestycji obejmował wykonanie 23 km sieci kanalizacyjnej oraz 8 przepompowni. Można zatem przypuszczać, że uległy znacznej poprawie wszystkie parametry wód powierzchniowych i podziemnych, co doprowadziło do poprawy bilansu hydrologicznego.

Skażenie i degradacja gleby

Gleba obok powietrza i wody, w szczególnym stopniu narażona jest na szereg ujemnych oddziaływań związanych z bytową i gospodarczą działalnością człowieka. Na terenie omawianej wsi Smolarzyny największe znaczenie odgrywa akumulacja przez glebę związków toksycznych.

Głównymi ich źródłami są:

- gazowe i pyłowe zanieczyszczenia powietrza emitowane ze źródeł lokalnych oraz zewnętrznych;
- transport samochodowy (spaliny powodują wzrost stężenia metali ciężkich wzdłuż dróg w pasie szerokości 200 m);
- ścieki komunalne;
- nadmierna chemizacja rolnictwa (wysokie dawki nawozów mineralnych, środki chemicznej ochrony roślin);
- erozja wodna liniowa i powierzchniowa;
- odpady bytowe.

Zagrożenie odpadami

Odpady wywierają istotny wpływ na stan czystości środowiska szczególnie w przypadku ich składowania. Wpływ ten uwidacznia się w oddziaływaniu na wodę w wyniku wypłukiwania z odpadów związków rozpuszczalnych, na powierzchnie do którego emitowane są zanieczyszczenia gazowe i pyłowe oraz na krajobraz, który jest dewastowany.

W ostatnich latach stwierdza się niekorzystny wzrost ilości odpadów w wyniku m.in. zwiększonego zużycia opakowań jednorazowych, oraz zmniejszenia zbiórki i skupu surowców wtórnych. Niepokojącym zjawiskiem jest występowanie na terenie wsi dzikich wysypisk śmieci. Niefrasobliwość ludzi wywożących śmieci wprost do lasu, wciósów rzecznych czy przydrożnych rowów zdaje się nie mieć granic.

Smolarzyny ani Gmina Żołynia nie posiada wprawdzie własnego wysypiska śmieci, jednak dobrze funkcjonująca współpraca w zakresie selektywnej zbiórki i wywozu śmieci z Miejskim Zakładem Komunalnym w Leżajsku pozwala ocenić gminną gospodarkę odpadami jako bardzo dobrą. W warunkach istniejących oraz powstających w najbliższej okolicy śmietniskach zbędnym, a nawet niepożądanym jest organizowanie składu odpadów na własnym terenie.

Turystyka

Na rozwój turystyki w miejscowości ogromny wpływ ma zarówno atrakcyjność środowiska przyrodniczego, wartości kulturowe jak i związana z tym infrastruktura turystyczna. Wysoka jakość środowiska przyrodniczego to przede wszystkim czyste powietrze, nieskażone gleby, duża lesistość oraz kilka zbiorników wodnych. Analiza walorów środowiskowych i kulturowych oraz najbliższego otoczenia Smolarzyn pozwala na stwierdzenie, iż wieś posiada znaczny potencjał rozwoju turystyki, w tym przede wszystkim agroturystyki. Olbrzymie znaczenie ma położenie między Łańcutem i Leżajskiem, ośrodkami licznie odwiedzanymi przez turystów. Smolarzyny oferując miejsca noclegowe mogłyby stać się doskonałym punktem wypadowym dla zwiedzających.

Południowa część gminy, w tym wieś Smolarzyny, ma specjalistyczne walory turystyczne. Przepływający tędy Wisłok jest kajakarską trasą spływową o znaczeniu krajowym.

Podkreślić należy, że teren Smolarzyn oraz wsi sąsiednich, jest wręcz wymarzoną miejscem do uprawiania coraz popularniejszej turystyki rowerowej, pieszej czy konnej. Jest niezwykle malowniczy, z licznymi atrakcjami na trasie, z urozmaiconą rzeźbą, co sprawia że jazda nie jest monotonna, jednocześnie nie wymaga specjalnego przygotowania kondycyjnego.

Jako atut należy również wymienić dobrą informację turystyczną zamieszczoną na oficjalnej internetowej stronie gminy. Ponadto, obszerna literatura turystyczna w postaci folderów, przewodników i map, która doskonale może być wykorzystywana przez turystów, a także w celach promocyjnych zachęca do odwiedzenia tej wsi. Duże nadzieje należy wiązać z funkcjonującym od 1997 roku Łańcucko-Leżajskim Związkiem Gmin Turystycznych, do którego wraz z innymi gminami powiatu należy Gmina Żołynia z wsią Smolarzyny.

Smolarzyny nie obfituje w zabytki, niemniej jednak ze względu na swoje położenie, bliskość Wisłoka, piękny krajobraz, rozległe lasy bogate w zwierzynę i runo leśne, posiada dobre warunki do rozwoju turystyki i wypoczynku, które należy wykorzystać do rozwoju na tym terenie wypoczynku, kajakarstwa i turystyki pobytowej, głównie kwalifikowanej dla turystów przyjezdnych.

Położenie wsi w bliskim sąsiedztwie znanego w kraju i zagranicą o dużej wartości zabytkowej zespołu pałacowo-parkowego w Łańcucie, przy trasie do Leżajska, gdzie celem turystycznym jest zespół klasztorny o.o. Bernardynów ze słynnymi organami oraz zlokalizowany na terenie w sąsiedztwie wsi Wydrze w osadzie Julin, w ramach dawnej Ordynacji Potockich, drewniany pałacyk myśliwski, który stanowi integralną część rezydencji łańcuckiej bez wątpienia podnosi atrakcyjność turystyczną pobliskich Smolarzyn przez którą wszyscy jadący w tym kierunku przejeżdżają.

Powyżej wymienione czynniki mogą w przyszłości ujawnić się jako niepowtarzalne możliwości otwierające szansę i perspektywy rozwojowe. Smolarzyny jako zintegrowana społeczność lokalna może wykorzystać te możliwości inwestując w rozwój tej dziedziny. Szczególnie duże szansę przewiduje się w rozwijaniu następujących sektorów:

- w zakresie turystyki tranzytowej - wykorzystując położenie przy trasie Łańcut - Leżajsk należy stworzyć bazę hotelową i stworzyć warunki do budowy parkingów samochodowych i bazy gastronomiczno-hotelowej dla kierowców samochodów TIR,
- w zakresie turystyki aktywnej, rekreacyjnej i specjalistycznej - organizowanie szerokiej gamy usług turystyczno-wypoczynkowych nad akwenami wodnymi, wędrówki piesze, rowerowe, jeździectwo, spływy kajakowe, turystykę przyrodniczą, w oparciu o duże obszary leśne, istniejące obiekty rekreacyjno-wypoczynkowe,
- w zakresie agroturystyki i turystyki wiejskiej - bazując na tradycji związanej z życiem i kulturą ludową, na wartościach gospodarstwa rolnego, wykorzystać można warunki

mieszkańciami, nadwyżkę siły roboczej i produkty rolnicze. W tym celu istotne znaczenie dla mieszkańców będzie miało wykorzystanie nowo budowanych o wysokim standardzie domów mieszkalnych. Ponadto, ucieczka w przyrodę pierwotną na poszukiwanie spokoju, to cel coraz większej rzeszy współczesnych turystów.

Oczekiwania te w dużej mierze mogą spełnić stare obiekty drewniane, usytuowane często w trudno dostępnych atrakcyjnych krajobrazowo terenach, w pobliżu skupisk leśnych. Przygotowanie listy tego typu obiektów, które mogą stać się przedmiotem zainteresowania ludzi z miast, którzy je wykupią i zaadaptują na cele turystyczne jest również szansą dla mieszkańców wsi. Ponadto, należałoby wykorzystać istnienie rzeki Wisłok, która mogłaby przyczynić się do rozwoju na tym terenie kajakarstwa.

Ciągle aktualnym problemem dla rozwoju turystyki na tym obszarze jest niewystarczająca infrastruktura techniczna oraz niska jakość usług w tym zakresie. Dużym problemem jest brak miejsc noclegowych. Baza gastronomiczna jest również niedostatecznie rozwinięta. W Smolarzynie swoje usługi oferuje jedynie jeden bar.

Uwarunkowania ochrony środowiska

Różnorodne działalności prowadzone przez człowieka, wiążą się z zagospodarowaniem przestrzeni. Zagospodarowując przestrzeń, przekształcamy nasze środowisko, wprowadzając do niego nowe elementy, wywołując niejednokrotnie różnego rodzaju zjawiska zaburzające równowagę. Uruchamiane są procesy degradacji środowiska przyrodniczego. Zjawiska wywoływane przez jedne elementy zagospodarowania mogą być odbierane – jako uciążliwe – przez inne elementy (jeśli powodują dyskomfort lub uniemożliwiają prawidłowe ich funkcjonowanie). Powstają więc wtedy konflikty pomiędzy naszymi działaniami, a środowiskiem przyrodniczym oraz konflikty pomiędzy poszczególnymi rodzajami działalności. W przypadku, gdy przyczyną degradacji środowiska przyrodniczego wywołującą potrzebę jego ochrony, jest wprowadzenie do tego środowiska różnych elementów zagospodarowania, jest rzeczą oczywistą, że planowanie przestrzenne i ochrona środowiska muszą być traktowane jako dziedziny ściśle wzajemnie powiązane. Jeśli dopuściłoby się do degradacji środowiska, naprawienie tego najczęściej jest bardzo kosztowne, a czasem wręcz niemożliwe. Koniecznym warunkiem jest więc przewidywanie skutków wprowadzania w środowisko przyrodnicze różnych form działalności oraz – stosownie do tych przewidywań niedopuszczenie do lokalizacji elementów uciążliwych, bądź określanie odpowiednich warunków ich lokalizacji i funkcjonowania. W procesie

zagospodarowania przestrzennego uwarunkowania przyrodnicze winny być traktowane jako jedne z podstawowych wyznaczników (przesłanek) możliwości i kierunków rozwoju, formułowania koncepcji przestrzennych i weryfikowania tych rozwiązań.

Kolejnym istotnym elementem oddziaływującym jest duży zasób wód głębinowych i powierzchniowych. Zasoby te należy racjonalnie wykorzystywać. Kopaliny mineralne jak piasek czy gaz ziemny ukierunkowują również rozwój lokalny ze względu na ich zaleganie na terenie wsi oraz „narzucają” kierunek działalności.

Infrastruktura techniczna

System komunikacji

W ramach możliwości finansowych budżetu gminy systematycznie remontowana jest sieć dróg. W związku z tym, ich stan w Smolarzynach można uznać jako dobry lub bardzo dobry z uwagi na ich modernizację w poprzednich latach. Zapewnia on w sposób prawidłowy funkcjonowanie komunikacji i transportu na terenie miejscowości.

Telekomunikacja

Problem telefonizacji gminy został właściwie już rozwiązany. Aktualnie w Smolarzynach działa nowoczesna wieża telekomunikacyjna.

Należy ponadto pamiętać o dynamicznym rozwoju telefonii komórkowej, która stanowi bardzo dobrą alternatywę dla telefonów analogowych. Cały teren wsi znajduje się w zasięgu wszystkich operatorów sieci GSM.

Elektroenergetyka

Głównym źródłem zasilania energetycznego są dwie linie przesyłowe o napięciu 15 kV. W północnej części gminy przebiegają ponadto tranzytowe linie wysokiego napięcia(750 Kv) na Ukrainę i (110Kv) do Leżajska.

Wszystkie gospodarstwa położone na terenie wsi podłączone są do sieci energetycznej. Do sieci o napięciu 230V podłączone były wszystkie gospodarstwa domowe. W roku 1998 prąd o napięciu 380 V posiadało 72 % ogółu gospodarstw. Potrzebę zwiększenia mocy w sieci energetycznej zgłaszało 8,2% gospodarstw domowych i 4,9% gospodarstw rolnych.

Można powiedzieć, że sieć linii energetycznych i stacji transformatorowych średniego napięcia zaspokaja obecne potrzeby gminy, gospodarstw domowych, instytucji, jednostek gospodarczych oraz komunalnych.

Gazownictwo

Z końcem roku 1998 całe Smolarzyny były w 100% zgazyfikowane, tzn. możliwość przyłączenia uzyskały wszystkie gospodarstwa. Sieć gazociągów (o średnicy od 40 mm do 150 mm), zasila wszystkie części wsi. Źródłem zaopatrzenia w gaz ziemny jest stacja redukcyjno-pomiarowa o przepustowości 3000m³/godz., zlokalizowana na terenie przysiółka Kopanie. Stacja zasilana jest z gazociągu wysokoprężnego (o przekroju 100 mm) z kopalni i tłoczni gazu w pobliskiej Giedlarowej w gminie Leżajsk.

Według danych z Narodowego Spisu Powszechnego przeprowadzonego w maju 2002 roku około 81% ogółu mieszkań jest wyposażone w gaz. Z gazu sieciowego korzysta 50% ogółu gospodarstw, a z butli gazowych 31%.

Infrastruktura komunalna

Wodociągi

Zaopatrzenie w wodę miejscowości odbywa się przez oddany w połowie lat 90-tych wodociąg z zapleczem w Smolarzynach, w postaci ujęcia wody, stacji uzdatniania i zbiornika wyrównawczego. Dostarcza on w pełni wodę do wsi: Smolarzyny i Żołynia wraz z przysiółkami: Bikówka, Jagielnie, Kopanie i Zakęcie. Woda pobierana jest z czterech studni głębinowych o łącznej wydajności 86 m³/godz. Jakość wody w studniach jest dobra i nie wymaga uzdatniania, chlorowanie wykonuje się jedynie ze względu na możliwość skażenia bakteriologicznego wody podczas przesyłu przez sieć wodociągową.

Stan zwodociągowania wsi kształtuje się w okolicach 100% gospodarstw mogących korzystać z sieci. Obecnie z sieci wodociągowej korzysta 150 gospodarstw. Stan wody jest zadowalający i nie wymaga kosztownych procesów uzdatniania co bezpośrednio wpływa na stan zdrowia mieszkańców.

Kanalizacja

Obecnie stan sieci kanalizacji sanitarnej na terenie miejscowości należy uznać za zadowalający, ponieważ w latach 2010-2012 dokonano realizacji projektu polegającego na budowie kanalizacji sanitarnej w Smolarzynach. Zadanie zostało sfinansowane z budżetu gminy, państwa oraz środków UE. W ramach projektu wykonano 23 km kanalizacji

sanitarnej, 8 przepompowni oraz zakupiono ciągnik i dwa urządzenia do czyszczenia kanalizacji.

Gospodarka odpadami

Gospodarka odpadami ma istotny wpływ zarówno na stopień zanieczyszczenia środowiska, jak również na jego walory krajobrazowo-estetyczne. Gmina Żołynia nie posiada własnego wysypiska śmieci, wywożone są one poza terytorium gminy, co wpływa korzystnie na stan środowiska naturalnego. Cieszyć może fakt, iż nie doszło do planowanej w latach 90-tych budowy wysypiska zbiorczego, inwestycji wątpliwych korzyści. Na terenie wsi zorganizowano selektywną zbiórkę śmieci prowadzoną we współpracy z Miejskim Zakładem Komunalnym Sp. z o.o. z Leżajska, firmą która obsługuje całą gminę w dziedzinie wywozu odpadów stałych. Zakład bardzo dobrze wywiązuje się z umowy, nie ma reklamacji co do terminowości i sposobów wywożenia śmieci.

Pewnym problemem jest nie podpisanie umowy na wywóz śmieci przez znaczną grupę mieszkańców. Sprawy te są jednak kierowane do egzekucji, kary są wymierzane i spodziewać się można, że problem ten zostanie rozwiązany. Podsumowując organizację gospodarki odpadami w gminie ocenić należy ją jako bardzo dobrą.

Stan obiektów dziedzictwa kulturowego

Najstarsze ślady bytności człowieka w rejonie Smolarzyn to głównie krzemienne narzędzia oraz ceramika użytkowa, pochodzące z IX tysiąclecia p.n.e. Stwierdzono to w czasie badań archeologicznych prowadzonych w latach 80-tych. Wiadomo na pewno, że pierwszy etap zakładania osiedli ludzkich, porośniętych wówczas Puszcą Sandomierską, przypada na wiek XIV. Pomimo długiej i ciekawej historii do naszych czasów na terenie wsi zachowało się niewiele obiektów zabytkowych. Wśród nich jest jednak kilka bardzo cennych, godnych uwagi, możliwych do wykorzystania dla rozwoju, promocji i koniecznych do ochrony.

Charakterystyka obiektów zabytkowych

Najciekawszymi obiektami znajdującymi się na terenie miejscowości są:

- *kościół parafialny pw. św. Stanisława Kostki* – kościół drewniany, którego powstanie datuje się na 1926 rok.

- *gajówka* - usytuowana jest w lesie, przy granicy z Rakszawą, a wybudowana została w okresie międzywojennym w 1920 roku dla Potockich. Posiada drewnianą konstrukcję zrębową, z dwuspadowym dachem pokrytym dachówką. Obok znajduje się pochodzący z tego samego okresu murowany budynek inwentarski.
- *kapliczka M.B. Różańcowej* – murowana, pochodząca z 1954 roku.
- *zabytkowe kapliczki i krzyże* - parafia w Żołyńni pierwotnie obejmowała szereg okolicznych wsi, w tym Smolarzyny. Przy polnych drogach prowadzących do Smolarzyn postawiono murowaną kapliczkę (1830 rok). Posiada ona spotykaną jedynie na tym terenie cylindryczną bryłę, która jest zwieńczona kutym krzyżem. Ponadto, przy drogach w Smolarzynach znajdują się trzy metalowe krzyże z lat 1900, 1920 oraz 2002.

Kultura

Działalność Gminnego Ośrodka Kultury

Działalność kulturalna na terenie wsi koncentruje się przede wszystkim w filii Gminnego Ośrodka Kultury, który posiada główną siedzibę w Żołyńni. Ponadto, w życiu kulturalnym znaczącą rolę odgrywają ludzie działający i rekrutujący się nie tylko ze społeczności lokalnej. Żołyński GOK wraz z filią w Smolarzynach zatrudnia na pełnych etatach pięciu pracowników, wśród nich kwalifikowanych instruktorów i animatorów kultury. Przy placówkach tych pracę znajdują osoby skierowane przez Powiatowy Urząd Pracy.

GOK funkcjonuje w samodzielnym budynku z mniejszymi pomieszczeniami służącymi w zależności od aktualnych potrzeb jako sale ekspozycyjne oraz sale różnorodnych zajęć np. pracownia komputerowa.

Na codzienną działalność GOK składają się próby zespołów muzycznych, zespołów tanecznych oraz grupy teatralnej, a także organizowane są również zajęcia gimnastyczne i zabawowe dla dzieci oraz młodzieży.

Najpopularniejsze imprezy organizowane przez GOK to przedstawienia teatralne, wystawy, koncerty, konkursy dla szkół oraz imprezy okolicznościowe i rocznicowe. Zespoły działające przy ośrodku kultury swój dorobek prezentują również na gościnnych występach poza gminą.

Działalność Gminnej Biblioteki Publicznej

Dobre warunki czytelnictwa w Smolarzynie zapewnia Gminna Biblioteka Publiczna w Żołyńcu, która swym zasięgiem obejmuje tę miejscowość. Przez lata zmieniała się struktura organizacyjna biblioteki, lokal, księgozbiór jak i zapotrzebowanie czytelników.

Działalność biblioteki to także promocja książek i czytelnictwa w postaci konkursów, wystaw, gazetek tematycznych oraz lekcji bibliotecznych i wycieczek. Biblioteka organizuje projekcje wideo bajek dla najmłodszych oraz filmów na podstawie lektur szkolnych, zwłaszcza w okresie wakacji i ferii.

Sport

Obecnie na terenie Smolarzynie czynnie funkcjonuje w formie stowarzyszenia ludowy klub sportowy „Smolar” Smolarzynie. Działalność klubu piłkarskiego finansowana jest w znacznej większości z budżetu gminnego. Powyższe środki wykorzystywane są głównie na przygotowanie murawy stadionów, bieżące remonty, zakup sprzętu piłkarskiego, opłaty delegacji sędziowskich, przewozy zawodników i wypłaty dla trenerów.

Ochotnicze straże pożarne

Na terenie wsi działa jednostka Ochotniczych Straży Pożarnych.

Charakterystyka jednostki OSP

Lp.	Jednostka OSP	Rok założenia	Ilość członków	Sprzęt p. poż.	
				samochód (marka - ilość)	motopompa (typ - ilość)
1.	Smolarzynie	1951	20	brak	pływająca – 1

Smolarzynie jako jedyna jednostka w gminie nie ma do dyspozycji bazy w postaci garażu na wozy bojowe.

Gospodarka

Główni pracodawcy

Przemiany gospodarcze w kraju przełożyły się również na strukturę gospodarczą gminy, a w tym Smolarzyn. Obecnie sektor prywatny jest sektorem dominującym na terenie miejscowości i przeważa nad sektorem publicznym. W większości przypadków nowo powstające firmy to podmioty gospodarcze jednoosobowe lub spółki cywilne składające się z niewielu wspólników oraz prywatne firmy przemysłowe. Gmina ma typowo rolniczy charakter, toteż ludność związana z rolnictwem stanowi główną grupę zawodową tej miejscowości. Dużą grupę czynnych zawodowo stanowią tak zwani dwuzawodowcy, tj. ludzie oprócz pozarolniczej pracy zajmujący się dodatkowo rolnictwem, bądź utrzymujący się dodatkowo z pracy poza swoim gospodarstwem.

Do większych przedsiębiorstw na terenie miejscowości należą: Kopalnia gazu oraz firma Bog-fran i PIASECO.

Rolnictwo

Ponad połowę obszaru miejscowości 399 ha, tj. 53,55% powierzchni gruntów zajmują pola uprawne, na których gospodaruje rolnictwo głównie indywidualne. Tak duża rola rolnictwa wynika z tradycyjnych uwarunkowań bytowych, przyrodniczych oraz z aktualnych potrzeb społecznych. Zlokalizowane w północnej części wsi lasy zajmują częściowo zwydmione,

o ubogich glebach nieprzydatne rolniczo tereny. Ich powierzchnia to 305 ha, co stanowi 41% powierzchni wszystkich gruntów. Pozostałe grunty miejscowości wykorzystywane są pod zabudowania, podwórza, drogi, wody oraz inne grunty użytkowe oraz nieużytki. Ich powierzchnia to 41 ha, czyli 5,5% ogólnej powierzchni gruntów.

Przyrodnicze uwarunkowania produkcji rolnej terenu miejscowości znajdują odzwierciedlenie w strukturze zagospodarowania użytków rolnych. Z łącznej powierzchni użytków rolnych – grunty orne obejmują 64,2 %, łąki 15 %, pastwiska trwałe

20,6

%.

Sady stanowią nieco poniżej 1% użytków rolnych.

Stan rolnictwa na terenie miejscowości przedstawia się nienajlepiej. Już ze względu na duże powierzchnie gruntów leśnych gmina ma ograniczone możliwości produkcji rolnej. Bardzo często spotyka się dość duże powierzchnie pól odłogujących, a także zmianę gruntów ornych na niewykorzystywane użytki zielone. Niekorzystne jest bardzo duże rozdrobnienie gospodarstw oraz występująca duża szachownica pól, z czym wiąże się również niekorzystny wysoki poziom zatrudnienia. Problemem jest także bardzo mała liczba typowych gospodarstw

rolniczych, często prowadzonych przez emerytów i rencistów oraz duża dwuzawodowość przeważnie nisko wykształconej ludności. Zaobserwować można wyraźny brak przystosowania produkcji do wymogów rynku oraz brak jakiegokolwiek specjalizacji gospodarstw. Tradycyjne wielokierunkowe gospodarstwa produkują głównie na własne potrzeby. Wynikiem tak prowadzonej gospodarki jest bardzo niska obsada i koncentracja zwierząt w gospodarstwie. Sytuację pogarsza ogólna sytuacja w rolnictwie, w której to przeprowadzany rachunek ekonomiczny nie pozwala na uzyskanie pewności co do zwrotów poniesionych na produkcję nakładów. Rolnicy nie mają także pewności co do zbycia produktów ze zbiorów roku bieżącego, co jest wynikiem ograniczenia przez jednostki gospodarcze skupu i kontraktacji oraz przetwórstwa płodów rolnych.

Do rolniczych atutów należy zaliczyć niski stopień chemizacji rolnictwa, w którym nawożenie mineralne częściowo jest rekompensowane nawożeniem organicznym. Niska chemizacja sprzyja produkcji ekologicznej, która zyskuje coraz liczniejsze grona odbiorców. Postępujący rozwój infrastruktury technicznej i społecznej wsi, znaczące zasoby siły roboczej, możliwość skorzystania z unijnych dotacji na zakup sprzętu rolniczego oraz dopłat bezpośrednich do uprawianych gruntów sprzyjają prowadzeniu działalności rolniczej.

3. Ocena mocnych i słabych stron Smolarzyn

Analiza SWOT – Środowisko przyrodnicze

MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
<ul style="list-style-type: none"> ✓ znaczna atrakcyjność środowiska przyrodniczego, ✓ wysoka jakość środowiska przyrodniczego, czyste powietrze, niezdegradowane środowisko naturalne, ✓ tereny zasobne w surowce mineralne jak gaz ziemny i piasek, ✓ duża lesistość, ✓ kilka stawów z możliwością wędkowania, 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ potencjalne ryzyko degradacji walorów krajobrazowych wskutek niewłaściwych decyzji inwestycyjnych, ✓ niska świadomość ekologiczna społeczeństwa

<ul style="list-style-type: none"> ✓ bogactwo flory i fauny, ✓ gleby wysokiej jakości 	
SZANSE ROZWOJU	ZAGROŻENIA ROZWOJU
<ul style="list-style-type: none"> ✓ rozwój turystyki aktywnej: konnej, rowerowej, agroturystyki, myślistwa, kajakarstwa, ✓ rozwój agroturystyki, ✓ korzystne warunki życia mieszkańców, wysoka atrakcyjność zamieszkania dla mieszkańców dużych aglomeracji miejskich 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ możliwość pogorszenia stanu środowiska poprzez dzikie składowiska odpadów stałych i płynnych, ✓ dewastacja gleb wynikająca z niezorganizowanego poboru piasku, ✓ dewastacja gleb poprzez niewłaściwe stosowanie zabiegów agrotechnicznych, sztucznych nawozów mineralnych, środków ochrony roślin itp., ✓ zanieczyszczenie powietrza (emisje siarki, ołowiu, dwutlenku azotu, tlenku węgla itp.)

Analiza SWOT – Turystyka

MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
<ul style="list-style-type: none"> ✓ walory środowiska przyrodniczego i kulturowego, ✓ położenie między Łańcutem, a Leżajskiem, ✓ istnienie Związku Gmin Turystycznych, ✓ duża ilość publikacji o tematyce turystycznej, przewodniki, foldery mapy, ✓ dobra dostępność komunikacyjna, ✓ kilka stawów dostępnych dla wędkarzy, ✓ bliskość rzeki Wisłok 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ brak zorganizowanego kąpieliska mogącego przyjąć większą liczbę turystów, ✓ brak bazy noclegowej, ✓ niewielka ilość placówek gastronomicznych, ✓ brak oznakowanych ścieżek rowerowych, ✓ brak ścieżek zdrowia, brak gospodarstw agroturystycznych,
SZANSE ROZWOJU	ZAGROŻENIA ROZWOJU
<ul style="list-style-type: none"> ✓ doskonałe warunki dla rozwoju agroturystyki, ✓ doskonałe warunki do rozwoju splotów kajakarskich, 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ ubożenie społeczeństwa, a przez to brak popytu na usługi turystyczne, ✓ brak tradycji turystycznych w regionie, ✓ słaba promocja turystyczna w regionie

✓ możliwości szerokiej promocji	
---------------------------------	--

Analiza SWOT – Infrastruktura techniczna

MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
<ul style="list-style-type: none"> ✓ sprzyjające położenie geograficzne miejscowości, ✓ bardzo dobre połączenie komunikacyjne z sołectwami, ✓ cała miejscowość stelefonizowana, zelektryfikowana, zgazyfikowana i zwodociągowana i skanalizowana, ✓ wysoki odsetek ludności korzystającej z kanalizacji sanitarnej i oczyszczalni ścieków, ✓ przeprowadzone kompleksowe kanalizowanie 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ ograniczone środki na inwestycje infrastrukturalne, ✓ brak szerokopasmowego dostępu do Internetu, ✓ nieuregulowany stan prawny wielu dróg przeznaczonych do modernizacji
SZANSE ROZWOJU	ZAGROŻENIA ROZWOJU
<ul style="list-style-type: none"> ✓ pozyskanie inwestorów, ✓ poprawa jakości środowiska naturalnego poprzez rozwój systemu kanalizacji sanitarnej, ✓ możliwość rozwoju infrastruktury usługowej, ✓ możliwość zwiększenia potencjału urządzeń infrastruktury technicznej dla celów produkcyjnych i gospodarstw domowych 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ wzrastająca uciążliwość ruchu drogowego, niszczenie dróg, ✓ konieczność budowy i modernizacji infrastruktury drogowej, ✓ degradacja środowiska naturalnego spowodowana brakiem kanalizacji sanitarnej i powstawaniem dzikich wysypisk

Analiza SWOT – Dziedzictwo kulturowe

MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
<ul style="list-style-type: none"> ✓ ciekawe zasoby kulturowe, ✓ istotne walory zabudowy historycznej – kościół parafialny, gajówka, zabytkowe 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ stosunkowo niewielka liczba obiektów zabytkowych, ✓ zły stan techniczny obiektów

kapliczki	
SZANSE ROZWOJU	ZAGROŻENIA ROZWOJU
<ul style="list-style-type: none"> ✓ wykorzystanie walorów kulturowych przy rozwoju różnych form turystyki i promocji gminy ✓ wykorzystanie funduszy unijnych, przeznaczonych na wspieranie działalności kulturalnej ✓ szeroko zakrojona działalność społeczna poprzez filię w Smolarzynie Domu Kultury w Żołyńcu 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ możliwość postrzegania przez inwestorów ochrony posiadanych wartości kulturowych jako przeszkoda w realizacji inwestycji ✓ niski poziom nakładów finansowych przeznaczonych na prace remontowe i konserwatorskie

Analiza SWOT – Gospodarka

MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
<ul style="list-style-type: none"> ✓ integracja w ramach Unii Europejskiej, ✓ przeskok technologiczny gospodarki kraju, ✓ determinacja władz lokalnych w działaniach prorozwojowych, ✓ przyjazna polityka prowadzona przez władze lokalne w stosunku do inwestorów, ✓ duży potencjał ludzi młodych i wykształconych, ✓ wzrastająca liczba podmiotów gospodarczych, ✓ inwestycje na nieruchomości po Igłopolu, ✓ działalność dużych podmiotów gospodarczych, tj. Kopalni gazu, firmy Bogfran, Piaseco 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ niewystarczająca ilość miejsc pracy, ✓ pogarszająca się kondycja miejscowych przedsiębiorstw, ✓ niska atrakcyjność inwestycyjna gminy dla kapitału zewnętrznego, ✓ niska przedsiębiorczość mieszkańców ✓ brak powiązań korporacyjnych miejscowych podmiotów gospodarczych z dużymi firmami
SZANSE ROZWOJU	ZAGROŻENIA ROZWOJU
<ul style="list-style-type: none"> ✓ wykorzystanie funduszy strukturalnych, ✓ wykorzystanie funduszy gminnych, 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ niestabilna polityka gospodarcza państwa, ✓ wysokie koszty produkcji (podatki, ZUS i

<ul style="list-style-type: none"> ✓ stosowanie ulg i preferencji dla inwestorów, ✓ rozwój sektora MŚP, ✓ brak barier do tworzenia nowych podmiotów 	<p>inne),</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ małe zainteresowanie inwestorów zewnętrznych
--	--

Analiza SWOT - Rolnictwo

MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
<ul style="list-style-type: none"> ✓ dobre warunki klimatyczne, ✓ czyste niezdegradowane środowisko sprzyjające ekologicznej produkcji rolnej, ✓ gleby wysokiej jakości, ✓ zasoby siły roboczej 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ duże rozdrobnienie gospodarstw, ✓ brak jednostek skupujących płody rolne oraz przemysłu przetwórczego
SZANSE ROZWOJU	ZAGROŻENIA ROZWOJU
<ul style="list-style-type: none"> ✓ duży rynek zbytu w regionie, ✓ otwierające się europejskie rynki zbytu, ✓ rozwój produkcji zdrowej żywności, ✓ dostęp do niskoprocentowanych kredytów dla rolników, ✓ unijne dopłaty bezpośrednie do gruntów rolnych, ✓ rozwój lokalnego przetwórstwa, ✓ rozwój produktów regionalnych 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ obniżanie ceł na produkty rolne sprowadzane z zagranicy, ✓ niska opłacalność produkcji rolnej, ✓ pogarszająca się sytuacja ekonomiczna wsi, ✓ niestabilna polityka państwa, ✓ złe relacje cenowe płodów rolnych do środków produkcji i dóbr konsumpcyjnych, ✓ brak zainteresowania regionem przez kapitał zachodni

4. Opis planowanych zadań inwestycyjnych i przedsięwzięć aktywizujących społeczność lokalną w okresie 7 lat od dnia przyjęcia planu odnowy miejscowości Smolarzyny z podaniem szacunkowych kosztów ich realizacji.

Opis planowanych zadań inwestycyjnych i przedsięwzięć aktywizujących społeczność lokalną 2013-2020					
Zadania i przedsięwzięcia	Źródła finansowania	Okres realizacji	Jednostka organizacyjna	Planowane efekty	Planowane wydatki na realizację zadań i przedsięwzięć
1. Remont i zakup wyposażenia budynku GOK oraz budowa publicznego placu zabaw w Smolarzynach	PROW 2007-2013 Budżet JST	2013-2015	UG	W wyremontowany budynek GOK odbywają się ciekawe wydarzenia i zajęcia dla mieszkańców. Dzieci korzystają z bezpiecznego i atrakcyjnego placu zabaw. Na boisku do piłki plażowej odbywają się rozgrywki.	607 100,00

5. System wdrażania i monitorowania

Wdrożenie Planu Odnowy Miejscowości Smolarzyny na lata 2013-2020 rozpocznie się przez wprowadzenie go w życie uchwałą Rady Gminy. Wdrożenie POM zaleca się Wójtowi Gminy, Radzie Sołeckiej sołectwa Smolarzyny oraz Sołtysowi wsi Smolarzyny.

Plan Odnowy Miejscowości będzie podlegał stałemu monitorowaniu. Proces ten będzie miał na celu analizowanie stanu zaawansowania przyjętych działań oraz zgodności ich z postawionymi założeniami. Plan będzie modyfikowany przez korekty i uaktualnianie jego zapisów. Stan realizacji zaplanowanych działań i ich weryfikacja będzie procesem ciągłym, trwającym od momentu rozpoczęcia planowanych inwestycji, poprzez realizację, aż do momentu zakończenia. Monitorowanie odbywać się będzie w formie bezpośredniej, polegającej na dokonaniu wizji lokalnych i sprawdzaniu stanu rzeczywistego realizacji zadań oraz pośredniej – sprawozdawczej, polegającej na analizowaniu materiałów, wskaźników i statystyk.

W monitorowaniu brać będą udział wszystkie podmioty oraz komórki organizacyjne Urzędu Gminy w Żołąni zaangażowane we wdrażanie Planu Odnowy Miejscowości Smolarzyny. Oceną wdrażania Planu zajmie się Rada Sołecka sołectwa Smolarzyny.

PRZEWODNICZĄCY RADY
Stanisława Czech